

forbindelse med udarbejdelsen. Hr. Brusgaard er i øvrigt inde på en rigtig tanke, nemlig at det ikke er nok med, at de offentlige myndigheder er efter de miljøsindere, vi jo desværre ved eksisterer i vores land. Også banker og kreditgivende institutioner er efter dem.

Ja, det er jo en god ting, der er sket. Det var jo ikke sådan tidligere, men vi har jo indgået en aftale med Finansrådet, der gør, at de har skrevet rundt til alle deres medlemmer, at med til opgørelsen af kreditværdighed hører efter Finansrådets opfattelse, at der er orden i virksomhedens miljøbøger, at man ikke har vrøvl med myndighederne. Det tror jeg er et virkelig godt rygstød.

Vi har tidligere i dag talt om, hvorvidt penge lugter eller ej. Det skal jeg ikke udtale mig om, men jeg kan i hvert fald sige, at de har en betydelig pædagogisk effekt, som man ikke skal undervurdere i et samfund af vores type.

Hr. Brusgaard mener måske ikke, at problemet er så stort, som vi andre vil gøre det til. Uanset hvor stort eller hvor lille det er, så er det stødende med de sager, vi har oplevet i de sidste år, og dér tror jeg, det er vigtigt, at vi skrider ind.

Hr. Hindrup Andersen har jeg svaret.

En idé med hensyn til at styrke det lokale engagement er det, som fru Svanholt – eller var det fru Gerner Nielsen? Jeg tror, det var fru Svanholt – under en tidligere debat i dag fremhævede, nemlig det lokale »Agenda 21«-arbejde. Hvis det lykkes at få »Agenda 21«-arbejdet til at fungere – og det er jo faktisk kommet i gang i mere end halvdelen af kommunerne, der tilsammen dækker fire femtedele af befolkningen herhjemme – hvis det lykkes at lave beboergrupper omkring byøkologi, energiforbruget i kommunen, mange andre ting, naturgenopretning osv. i kommunen, hvis hele det dér »Agenda 21« lykkes, så kan det måske løse mange af de opgaver, som hr. Hindrup Andersen med rette mener skal løses i lokalsamfundet.

Jeg skal endnu en gang sige tak til ordførerne og sige, at vi meget gerne undervejs i udvalgsarbejdet vil bidrage til en yderligere opklaring, og jeg er sikker på, at når vi mødes her igen til andenbehandlingen, så vil det vise sig, at der er et meget bredt flertal bag disse forslag, og at ikke bare disse ideer, men også andre ideer vil have været igennem en fornuftig gennemprøvelse under udvalgsarbejdet.

Formanden:

Så er der en anden runde med hr. Niels Jørgen Langkilde, fru Anni Svanholt og hr. Bent Hindrup Andersen.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg nåede ikke alt i mit første indlæg, så jeg skal lige tage de elementer op, som ingen andre har berørt. Jeg vil dog godt benytte lejligheden til at rose miljøministeren for de gifttænder, der er trukket ud efter høringsrunden. Det med, at miljøministeren skulle være en slags overbestyrelse, der skulle godkende alt, er vi meget tilfredse med er taget ud, og at man dermed dog signalerer nogen tillid til dem, der arbejder ude i de forskellige virksomheder.

Jeg vil bede om, at der bliver en præcisering af »offentlige også omfattet«. Det ordvalg, der er valgt, når man snakker om direktion, bestyrelse osv., er noget, man normalt forbinder med det private erhvervsliv. Selv om der også er mange kommuner, der nu arbejder med direktører osv., så tror jeg alligevel, det vil være fornuftigt at indsætte et par ord også fra den offentlige verden i den anledning.

Så er der problemet omkring danske kontra udenlandske medarbejdere. Jeg ville være lidt bekymret, hvis det her medvirkede til, at de, der arbejder i risikoområdet, de, der arbejder i miljøbelastende virksomheder, foretrækker at søge arbejde i udlandet, hvis man kan risikere ganske meget i forhold til andre steder ved at søge arbejde her. Jeg tror måske ikke, risikoen er så stor, men vi skal bare lige vende det og sikre, at vi ikke gør et eller andet, der jager alle de gode kemikere ud af landet, eller hvem det nu er.

Derfor er det også vigtigt, og det er så mit tredje punkt, som jeg ikke nåede at få oplyst, hvordan det her egentlig forholder sig til EU-regler. Er der noget tilsvarende? Og hvis der ikke er det, bør vi så ikke, samtidig med at vi sætter det her arbejde i gang, som vi har gjort på andre områder, sende signalet ned til EU: Det er vi i gang med; var det ikke noget, at I lavede noget tilsvarende? For så ville effekten være meget bedre, og hvis der ikke kun var et register over danskere, men også over tyskere osv., kunne vi jo trække gensidigt på det på den led. Og det ville give en langt større effekt, for vi må jo sige, at i mange af de her store koncerner, som kan blive indblandet i det, selv om det normalt er dem, der har mest styr på sagerne, dér kører medarbejderne jo hen over grænserne, og vi skal hverken kunne hoppe fra den ene kommune til